

[Glistrup.]

Dertil kommer, at vi jo hele tiden må gøre os klart, at tager man penge fra et beskatningsområde — her et beskatningsområde, som formentlig i løbet af et års tid eller to giver det meste af en milliard kr. i statskassen — så udskyder man stadig det tidspunkt, hvor vi virkelig for alvor kan komme i gang med at blive af med indkomstskatten. Og denne sidste betragtning har selvfølgelig været meget tungtvejende ved de meget indgående analyser, vi har haft ved drøftelser i fremskridtsgruppen vedrørende forslaget. Resultatet af drøftelsen blev som så mange gange før, og som det også vil blive mange gange i fremtiden, at vi i fremskridtsgruppen er indstillet på at lytte ikke blot til vore egne ordførere, men også til de andre ordførere her i salen, hvorefter hver enkelt fremskridtskvinde og fremskridtsmand tager stilling, når de har hørt på argumenterne. Det er jo det, folkestyret betyder, at man lytter til, hvad der bliver sagt her fra talerstolen og lader det være afgørende for, hvordan man stemmer.

Det standpunkt, vi kom til som følge af vore interne drøftelser, var, at ca. 70 pct. af gruppen er indstillet på at stemme imod forslaget. Ca. 30 pct. af gruppen, altså omkring 8½, er indstillet på at stemme for forslaget, men det kan glimrende ændre sig, før vi er kommet til vejs ende.

I vore overvejelser har vi også gjort os tanker om andre ting. For det første så er det jo således, at disse mange hundrede millioner kroner ikke blot kommer fra parcelhussalg, men også kommer fra andre ejendomsalg. Derfor har vi tænkt på en regel, hvorefter man f.eks. siger, at de første 400.000 kr. af handelssummen vedrørende fast ejendom slet ikke skal belægges med denne afgift eller med en nedsat afgiftssats, og således at det, der overstiger 400.000 kr., f.eks. skal belægges med 2½ eller 3 pct., hvordan man nu vil, ved provenumæssige overvejelser. Det vil være en forholdsvis enkel regel at gennemføre og muligvis af-

bøde det værste af de kritikpunkter, der har været imod det.

En anden ting, som vi har overvejet, er, at når 2½ pct.s afgiften virker så væmmeligt, som den gør, så skyldes det jo ikke blot, at venstrefolk har rendt rundt og gjort folk hysteriske og katolske i hovedet — modsat den tidligere kulturminister her i landet — vedrørende denne specielle lille afgift sammenlignet med, hvad vi ellers har af afgifter, nej, så skyldes det også, at de kontante udbetalinger er så små som følge af den kreditgivningssituation, som det er lykkedes hr. Per Hækkerup at tilvejebringe her i landet.

Men dér kunne man jo så eventuelt gøre det ved, at man simpelt hen siger: all right, lad os så give noget kredit med erlæggelsen af disse 2½ pct.s afgift på den ene eller anden måde, eventuelt ved sikring mod et pant i ejendommen. Det er ikke ordninger, vi er særlig begejstrede for i fremskridtspartiet, for de kan volde problemer, men det er dog noget, man kan tænke over.

Men der er skam også noget, vi er enige om i fremskridtspartiet. Vi er enige om — og enige med, forstår jeg, socialdemokratiets ordfører — at lovforslagets § 2 er fuldstændig tosset. Dér er det således, at skal vi af med denne 2½ pct.s afgift, eller skal vi ændre på den i øvrigt, så skal ændringen træde i kraft med det samme. Denne idé med, at den skal træde i kraft 1. oktober 1974, kan kun skyldes, at den højtærede finansminister er kommet i den situation, forhåbentlig for sidste gang i sit liv, at han har troet på, hvad cand.polit.erne i hans ministerium har sagt ham. Det må jeg råde ham til aldrig mere at gøre.

Christophersen (V):

Jeg kan på venstres vegne anbefale, at dette forslag får en velvillig behandling. Det er jo klart, hvad der har været problemet, og det er det samme, som vi har diskuteret i den foregående samling. Problemet med den afgift, som her blev indført, er, at den jo i